

Skvělá povaha a krásný vzhled. Seznamte se s mainskou mývalí kočkou

Jedná se o jedno z nejstarších domestikovaných amerických plemen. O tom, že jejich velikost je pro ně velmi charakteristická, svědčí i to, že...

Krásná, velká a společenská. To je mainská mývalí kočka. Chovatele láká nejen svým okouzlujícím vzhledem, ale také svou velmi přátelskou povahou. Díky tomu, a také díky větší velikosti v porovnání s jinými plemeny, si vysloužila přezdívku „něžný obr.“

Jak mainskou mývalí poznáte? Uši rysa a ocas mývala

Jedná se o jedno z nejstarších domestikovaných amerických plemen. O tom, že jejich velikost je pro ně velmi charakteristická, svědčí i to, že největší žijící kočka na světě, Stewie, byla právě ta mainská mývalí. Společně s norskou lesní kočkou a ragdollem se řadí **mezi největší plemena světa**. Kromě velikosti je na ní impozantní i její skok. **Dokáže vyskočit až do výšky dvou metrů**. Poznáte ji i podle velmi huňatého ocasu. Díky němu ostatně dostala své jméno, nápadně totiž připomíná ocas mývala.

Stavba těla mainské mývalí kočky je obdélníková, má širokou hrud' a dlouhé nohy. V dospělosti **může vážit až osm kilogramů**. Zajímavostí je, že barva jejich očí se může s věkem měnit. Mainská mývalí koťátka rodí s modrými očima. Za pár týdnů se poté mění na jejich přirozenou barvu, například oranžovou. Ročním kočkám se ale může změnit ještě jednou, třeba na zelenou.

Zbarvení srsti můžou mít mainské mývalí kočky různé. Ať už se jedná o bílé, černé, červené nebo zlaté. Vyskytuje se tak **ve všech přirozených barvách koček**. Se speciálními barevnými odstíny, jako lila či čokoládová se u ní ale nesetkáte. V takovém případě není čistokrevná. Zato stejně jako kočka domácí může být **s kresbou i bez kresby**. Srst má na dotek jemnou a hedvábnou. Jejich chlupy jsou polodlouhé a kolem uší mají štětičky, kterými připomínají rysa.

Přátelská, zvědavá a klidná

Chovatelé často vyzdvihují povahu tohoto „něžného obra“. Mají ostatně proč - mainská mývalí kočka je od přírody **klidná, roztvářená a milá**. Projevy vaší náklonnosti ocení, ráda se mazlí a tulí. Mainské mývalí kočky vyhledávají přítomnost lidí a budou zrovna tam, kde se rozhodnete být vy. Rády si s vámi posedí na gauči nebo vás budou následovat při pohybu po domě. Ale nevnucují se. Pokud na ně zrovna nebudete mít čas, ponechají vám volný prostor. Spíše se zajímají o to, co se kolem nich právě děje.

Kromě zvědavosti vás potěší i svou hravostí. Zběsilé pobíhání po bytě od ní ale nečekejte, stejně jako celodenní ležení na jednom místě. Mainská mývalí představuje zlatý střed. Vlastní jí není ani náládovost nebo podrážděnost. Je **přátelská ke všem členům rodiny i k lidem, se kterými se běžně nestýká**, jako jsou například sousedé. Dobře se proto hodí k dětem. Vlastní je jí i **přirozená inteligence**, díky které se může naučit i různým kouskům. Mimo hraní ráda a dobře loví, některé mainské mývalí dokonce zbožňují vodu. Stejně jako ostatní kočičí plemena, i toto většinu dne prospí.

Jak se o mainskou mývalí kočku starat a co před jejím pořízením vědět

Právě délka jejich chlupů některé majitele přitahuje, zatímco další odrazuje. Chomáčky, které po sobě kočky s polodlouhou srstí mohou zanechávat, nemusí všichni vítat s otevřenou náručí. Zvláštní starost však srst mainské mývalí kočky nevyžaduje. **Pokud se o zvířátko dobře staráte, srst stačí vyčesat jednou za měsíc**. Pokud bude srst mainské mývalí kočky zdravá, nebude plstnatět a péče o ni bude jednodušší. Aby tomu tak bylo, potřebuje mainská mývalí kočka dobrou stravu nejlépe přímo podporující pružnou, zdravou a lesklou srst.

Srst mainské mývalí kočky ale může mít někdy **sklony se mastit**. Souvisí to s hormonálními změnami a vyřeší to dětský pudr. Spíše se s tím setkáte u kocourů než koček.

Budoucí chovatelé musí **zvážit také její velikost**. A to ať už se jedná o kočičí pelíšky, škrabadla nebo misky na potravu. Do výbavy je dobré rovnou pořídit kartáč na delší srst. Pro svou přirozeně společenskou, hravou a zvědavou povahu jí bude nejlépe ve společnosti jiného zvířete, ať už další kočky nebo přátelského psa. Pokud by většinu dne měla trávit o samotě, nebyla by šťastná. Mňoukání mainské mývalí kočky je velmi tiché, pokud tedy nemůžete mít doma příliš hlučné zvíře, je pro vás tou pravou.

Jak je mainská mývalí kočka stále populárnější, spousta lidí by si na jejím chovu chtěla jen přivydělat. Je proto dobré dát si pozor, odkud si koťátko budete pořizovat. Dobře zvažte chovnou stanici, ze které si ji budete brát. Nejlépe se jedte rovnou podívat, v jakém prostředí žije nejen váš budoucí miláček, ale i jeho rodiče. U rodičů je dobré chtít vidět, jak vypadají. Kromě jejich zdraví a celkové kondice se zaměřte i na barvu jejich srsti. Pokud bude mít jinou, než má standardně toto plemeno, budete vědět, že vaše kotě není čistokrevné.

Původ z Ameriky a skoro dvě stě let chovu

Jak už název mainské mývalí kočky napovídá, její kořeny sahají až za oceán. V Americe se pravděpodobně **vyvinula z britských, ruských a skandinávských koček**, které si s sebou přivezli kolonizátoři. První mainská mývalí kočka byla oficiálně uznaná už v polovině devatenáctého století, ale popularitu jim na začátku dvacátého století vzal příchod perských koček. Za zachování svého plemene můžou vděčit svým **dobrym loveckým vlastnostem**, kvůli kterým si je někteří američtí

farmáři pořizovali. Pozornosti se jim opět dostalo až v padesátých letech, kdy se jejich chov oživil, a začaly se šířit do světa.